

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z datumom naslednjega dne ter ceno celotnega 180 K, polletno 90 K, letnega 45 K, mesečno 15 K. Inzerati po dogovoru. Pri vsakratni objavi popust.

Naroči se pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica 107, 4.

TABOR

ODKUPNOSTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, prilicje, doma. Telefon št. 24. BHS poštnoštevilni št. 11.707.

Na naročila brez denarja se ne vnaša. — Repornisi se ne vračajo.

Leto: II.

Maribor, nedelja 22. maja 1921.

Številka: 114.

Demokrati in državno ime

Maribor, 21. maja.

V četrtek se je torej v ustavodajni skupščini za enkrat definitivno rešilo vprašanje naziva naše države. Ustavodajna skupščina je z večino glasov vladnih strank sprejela naziv „kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev“. Na zunaj se bo marsikomu čudno zdelo, da so glasovali za ta naziv tudi poslanci Jugoslovenske demokratske stranke, ki so bili prvotno in tudi še vse do zadnjega časa odločni zastopniki naziva „Jugoslavija“. Kdor pa pozna dobro razpoloženje v Beogradu, ta bo takoj razumel, da so to storili samo zato, da ne zadrže nadaljnega ustavnega dela, ki je za našo mlado državo neprimerno večjega pomena, kakor pa to, kako se imenuje. Res je, da je ime nepraktično in da nima analogije nikjer v zgodovini naša stanka novih držav. Dovolj je, če omenimo tu samo Nemčijo in Italijo; Nemčija je nastala iz Prusije, vendar si ni čija je nastala iz Prusije in ne cesarstvo nadela ne imena Prusija in ne cesarstvo Prusov, Saksov, Bavarcev itd., kakor si tudi Italija, ki je nastala iz Pijemonta, ni nadela imena Pijemont in ne kraljevina Pijemontezov, Benečanov, Kalabrežev itd. Pri nas pa so se različni razdvaljni uplivi prešlih stoletij tako globoko zarastli v bistvo poedinih plemen, da jih kar naenkrat ni mogoče iztrgati zlepa, če bi se pa to poizkušalo zgrda, bi imelo lahko dalekosežne in žalostne posledice.

Srbski radikali, poleg demokratov najmočnejša stranka v ustavodajni skupščini, so konservativni Srbi in se kar čez noč svojega srbstva ne morejo iznebiti ter postati nekaj drugega, kar je nebiti tudi razumljivo. Na mnogobrojne poizkuse demokratov, naj sprejmejo tudi oni predlog o nazivu Jugoslavija, so ponovno odgovorili, da raje izstopijo iz vlade. Izstop radikalcev iz vlade v sedanjem trenutku, ko bi, ako bi se sedanja vlada razbila, absolutno ne bilo mogoče sestaviti druge, pa bi pomenil lahko katastrofo. Zavladalo bi brezvladje, v katerem bi dobili razni separatistični in razdiraški elementi proste roke za svoje zločinsko delo. Vprašanje opustitve demokratske zahteve po imenu „Jugoslavija“ ali pa vztrajanje na njej je pomenjalo torej veliko več, kakor pa ime samo, kajti treznemu in razsodnemu človeku je ime bolj vprašanje okusa, nego nepremagljive realnosti. Demokrati so tu storili kar bi storil v takem položaju vsak razsoden človek.

Samoobsebi je umljivo, da bodo sedaj klerikalci napadali radi tega demokrate, češ, da so oni krivi, da se naša država ne imenuje Jugoslavija. Če pa pogledamo malo dlje nego le do gladine, v dno, v bistvo stvari samih, potem bomo spoznali, da je ravno narobe — klerikalna stranka s svojimi sorodnicami kriva, da je prodril naziv kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev. In to s tem, da se je, mesto da bi sodelovala pri gradbi ustave, postavila na stališče gledalca, ki samo kritizira in razdira ono, kar drugi grade, ne da bi sama le z mezinem pomagala. Če bi

Iz dvaintridesete seje konstituante.

LDU Beograd, 20. maja. 32. redno sejo ustavotvorne skupščine je otvoril predsednik dr. Ribar ob 16.30 uri. Po običajnih formalnostih je minister za šume in rude, dr. Hinko Krizman, odgovoril na vprašanje poslanca Milan Pribičevića glede uporabe drv in paš na veleposestvih. Nato je zbornica prešla na dnevni red. Prvi je govoril poslanec dr. Andrej Gosar (Jugoslovenski klub) ki je obrazložil, kako si je zasnoval njegov klub člen, bi govoril o enakosti državljanov pred zakonom, in oblastmi ter o osebnosti svobodi. Govornik je potem opozarjal na to, da ženske ne uživajo enakosti in prave osebne svobode. Radi tega zahteva žensko volilno pravico. Govornik se je nato obširno bavil s pravicami posameznih stanov, zlasti kmetov in delavcev. Vprašanje smrtni kazni je težko rešiti v načelu. Zatem je govoril o veri, ki je največjega pomena za družbo in moralno. Radi tega mora država ne samo priznavati važnost vere, temveč mora ravnotako zagajati enakopravnost vseh konfesij. Pravi, da spada h kancelparagrafu tudi paragraf za kapitaliste, ki imajo mnogo več vpliva na one, ki so od njih odvisni. V svojih nadaljnjih izjavah se bavi govornik s tiskom in šolami ter zagovarja načelo, da je treba pustiti starišem vpliv na vzgojo otrok in da ne sme država postopati samovoljno. — Za njim je govoril po-

slanec Drofenik (SKS), ki je izjavil, da se strinja s členom 4 ter z besedami, da so državljanske pravice združene z dolžnostmi. Glede trditve predgovornika, da se godi ženskam krivica, ker nimajo volilne pravice, ugotavlja, da je sploh ne zahtevajo. Pri členu 5. je zahteval govornik, naj se varuje obstoj kmetijskega stanu, ker je ta zajamčen tudi drugim stanovom. Kar se tiče člena 9, misli, da je smrtna kazen za zločine, kakor so umor, ropanje in veleizdaja, pravična. Glede kancelparagrafa je izjavil, da bo glasoval zanj, ker ga smatra za potrebno za državo in za cerkev. Ugotavlja, da se hoče cerkev zlorabljati v politične namene in navaja nekaj primerov. — Za njim je govoril republikanec Gjonović, ki je izjavil, da se spor, ki obstaja med republikansko stranko in vladno večino, ne nanaša samo na obliko vladavine, marveč tudi na razliko v pojmovanju osnovnih pravic in svobode državljanov. Politični demokratizem se zrcali v državljskih pravicah, ki jih daje država svojim državljanom ter v sodelovanju naroda pri upravi države. Nato je kritikoval posamezne člene. Med drugim je izjavil, da so republikanci za ločitev cerkve od države. Izjavil se je tudi proti smrtni kazni. — Seja je bila nato zaključena ob 20. uri. Prihodnja seja jutri ob 9. uri.

Avstrija taji koroško vprašanje.

LDU Dunaj, 20. maja. (DKU) „Politische Korrespondenz“ piše: Po vesti iz Ljubljane je jugoslovenska delegacija razmejitvene komisije za določitev meje med Avstrijo in Jugoslavijo danes predlagala predsedništvu komisije, naj se na bivšem glasovalnem ozemlju na Koroškem določi Drava kot meja med obema državama. Tudi iz izjav, ki jih je podal jugoslovenski minister Pašić na seji konstituante dne 18. t. m. je razvidno, da se Jugoslavija trudi sprostiti iznova celo koroško vprašanje. G. Pašić je pri tej priliki omenil noto, ki jo je njegova vlada poslala veleposlaniški konferenci v Pariz in v kateri naplaša, da je edina naravna in narodna meja med Avstrijo in Jugoslavijo reka Drava. Iz govora g. Pašića se da sklepati, da je jugoslovensko vlado do tega koraka napotilo dejstvo, da je v gorenjeslezjskem vprašanju ententa baje začela uporabljati nova načela. Dasiravno je govor jugoslovenskega ministrskega predsednika doslej znan le iz izvlečka, se more takoj videti, da njegovo presojanje izida ljudskega glasovanja na Koroškem in mednarodno priznanih posledic izvira iz napačnega stališča. V gorenjeslezjskem vprašanju obstojajo nasprotujoča si mnenja glede določb mirovne pogodbe, ki se nanašajo na interpretacijo izida plebiscita. Toda o tem ne more biti govora glede glasovanja na Koroškem. Čigar izid je vrhovni svet brez okolišev priznal. Radi tega je izid plebiscita postal del mirovne pogodbe, proti kateremu ni priziva. V razpravi

vzrokov, zakaj je glasovanje izpadlo neugodno za Jugoslavijo, se nam tukaj ni treba podrobneje spuščati. Zadostuje opozoriti, da se je glasovanje vršilo pod mednarodnim nadzorstvom in da so vsled njegovega neoporečnega poteka nadzorovalne države izrekle postopanju Avstriji svoje priznanje. Nadalje ne smemo prezreti, da so jugoslovenska oblastva upravljala to ozemlje do glasovanja, vsled česar je odpadla vsaka možnost, da bi odredbe avstrijskih oblasti vplivale na prebivalstvo. Primerjanje s plebiscitom v Gornji Slezijski že radi tega ne drži, ker se na Koroškem ni glasovalo po občinah in ker določne določbe mirovne pogodbe izrečno poudarjajo, da je izid plebiscita odvisen od večine glasov, ki so bili oddani na vsem glasovalnem ozemlju. Ravnotako določa mirovna pogodba, da nastopi avstrijska vlada po sporazumu s plebiscitno komisijo svojo posest, ako izpade glasovanje ugodno za Avstrijo. Popolnoma naravno je zaradi tega stališče, ki ga zavzema avstrijska vlada napram stremljenjem, ki jih ne kaže samo omenjeni govor g. Pašića, marveč tudi vse prejšnje postopanje jugoslovenske javnosti in ki se nanašajo na razveljavljenje gotovih posledic, izvirajočih iz senžermenske mirovne pogodbe. Stališče avstrijske vlade se opira na mirovno pogodbo; na izid ljudskega glasovanja na Koroškem in na odločbe vrhovnega sveta, ki jih je sprejel vsled tega izida.

Italijani in Koroška.

TIP Zagreb, 21. Včeraj se je sestala v Opatiji razmejitvena komisija za razmejitev z Reko k ponovnemu posvetovanju. Italijani so na tej seji razkrili znova, koliko jim je do Baroša in Delte, a obenem sami priznali, da napačno rapalski pogodbi pripadajo. Ponudili so namreč za ti dve pristanišči zamenjavo. Izjavili so, da bi, v slučaju da Jugoslavija odstopi od pravic do Baroša in Delte, poskrbeli za to, da dobi Jugoslavija Koroško do Drave. Ta ponudba se smatra v splošnem za jako premeten diplomatski trik ter je za značaj Italije velezanimiva.

Konec železničarske stavke v Primorju.

LDU Ljubljana, 21. maja. Obratno ravnanje Južne železnice objavlja: Z današnjim dnem je končana železniška stavka v Julijski Benečiji. Od jutri naprej vozijo vsi brzovlaki in osebni vlaki kakor pred ukinjenjem. Sprejemanje tovorov je se nadalje ukinjeno zaradi velikega zastanka za Italijo. Izvzeto je brzovozno in ekspresno blago ter živila.

bila klerikalna stranka na načelu poštene politike stopila v konstituanto in če bi bile storile isto tudi druge njej sorodne stranke, bi bilo gotovo prodrlo ime Jugoslavija. Sicer pa klerikalcem itak ni do Jugoslavije, nego izrabljajo jo samo v svoje nečedne namene.

Naša država se torej zove kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev in tako se bo zvala vse dotlej, dokler ne bodo pozabljeni stari plemenski uplivi, dokler se ne bo srbsko-hrvatsko-slovenski narod strnil v eno samo celoto. To pa se bo zgodilo prej ali slej in tedaj bo izginil tudi naziv SHS. Kljub temu pa nas bo tujina imenovala Jugoslovane in našo državo Jugoslavijo in tako se bomo imenovali tudi mi sami v privatnem življenju. SHS bo le uradni, bolj pateradni naziv.

Naša Istra.

Fašisti so zažigali naše vasi v Istri. Klali so naše ljudi, plašili jih z bombami in prežali na razpotjih, kakor prežetolovaji. Vse to se je godilo v imenu svobode, na dan volitev, ko bi moral biti državljani najmanj odvisen od države, ko se mora državna oblast omejiti na to, da vsestransko štiti njegovo neodvisnost in svobodno voljo. Italijanske državne oblasti so pa na ta dan vede ali nevede stale za tolpo nasilnežev, ki so se oborožili z revolverji, bombami in ognjem, da istrskemu kmetu zapro pot na volišče. On je bil na dan volitev strahovan od tistih, ki so se vsuli v slovansko deželo, da zatro vse, kar je doslej ustvarila zgodovina. Istra je jugoslovenska. Fašisti hočejo, da postane čez noč italijanska. Italijanstvo je do zdaj spalo tuintam na njeni obali, žalosten ostanek beneških pohodov, ostanek, ki je toliko italijanski, kolikor so italijanske kraške goličave. Nenadoma je pa vstalo in iztegnilo svoje grabežljive prste preko vse Istre, čez Gorisko tja do Sneznika.

In sedaj fašisti triumfirajo. Pravijo, da so že z istrskimi volitvami zadovoljni. Ni nobenega dvoma, da jih bo ta zadovoljnost minila. Istrski seljak ni mehek in njegov hrbet se ne vpogne pod vsakim udarcem. Istrski Slovan se je moral stoletja boriti s prirodo in s tujci, kateri so silili na njegova tla. V tej borbi je postal trd in odporen. Postal je Veli Jože. Morda je doslej še preveč zaupal svojim nasprotnikom; sedaj ko jim je padel v past, bode pa sleheren nasilen udarec ojačil njegov odpor. Mogoče je, da italijanski fašisti vzgoje večje leve, kakor so jih bili naši. Na mucu se radjaju junaki!

Ni redek slučaj v zgodovini, da je nasilno postopanje mnogo hitreje vzbudilo nacionalno samozavest, kakor pa previdna obzirna politika. Tuje nasilje zbere in okrepi narod na znotraj, iztisne iz njegovega organizma gnoj in gnulobo, prisili ljudstvo k jačji morali in boljši vzgoji fizične moči. Fašisti morda samo pospešujejo ozdravljenje našega narodnega življa v teh krajih. Ne moremo si misliti, da bi istrski in goriški seljak trajno podlegla italijanski sili. Goričan je v sedanjih najtežjih dobi pokazal čudovito

disciplino in resno samozavest. Italijani lahko uničijo vse te uspehe, razveljavijo vse mandate, razpuste društva in zaprošole; našega naroda ne bodo uničili. Irskega kmetu so vzeli celo jezik, a narodnosti mu niso mogli vzeti in danes je njegova borba za samostojnost ena najnevarnejših preizkušenj za mogočno Veliko Britanijo. Fasisti lahko sanjajo o rimski civilizaciji v teh krajih, o dvatisočletni italijanski kulturi, o poti Italijanstva v Srednjo Evropo in na Balkan. Toda naš narod bo v kljub temu vztrajal na istrskem Krasu in na goriških brdih. Vztrajal bo, ker je vzrasel z zemljo, ki ga drži več kot tisoč let. Čim več njegovih vasi bo pogorelo, čim več Nero-novih plamenic bo razsvetlilo istrske skale, tem silnejši bo njegov odpor. In če bi mogli fasisti razbiti svobodno državo jugoslovenskega naroda in vzeti istrskemu ljudstvu slednjo moralno oporo, bi naš narod radi tega ne izginil, zakaj vsa zgodovina uči, da smo bili najjačji takrat, kadar smo se najbolj borili. Slovnanom borba nikdar ni bila v škodo, škodoval nam je mir in počitek, ko smo pokazali svoje slabosti in svojo šibkost; škodovali so nam Tugomeri bolj nego največji sovražniki našega rodu... Le tako naprej, fašisti! Le pogumno v borbo!

Notranja in zunanja politika.

* Državno investicijsko posojilo. Dopisnik „Jutarnjega Lista“ javlja iz Beograda: Imel sem priliko se razgovarjati z ministrom financ dr. Kumanudijem o stanju akcije za državno investicijsko posojilo. Minister mi je dal samo kratka pojasnila: Vse dosedanje konference so imele informativen značaj ter se je pokazalo, da so pogojno za posojilo banke na Hrvaškem in v Sloveniji, niso pa beograjske banke. Za sedaj je sklenjeno, da se bodo konference nadaljevale 27. t. m. v Beogradu, kamor je bil poklican širji krog bančnih interesentov.

* Gornja Slezija, povod za spor med zavezniki. Znani Lloyd Georgeov govor v spodnji zbornici, v katerem je naglašal, da Anglija zastopa v vprašanju Gornje Slezije korektno stališče, osnovano na mirovni pogodbi in plebiscitu, dočim se Francija oddaljuje od svoje prvotne črte in sili v ekstrem, je izzval v francoski javnosti živahno kritiko in neodobravanje. Angležem očitajo Francozi v precej pikrih besedah, da pozabljajo na interese zaveznikov in na strašne žrtve, ki jih je Francija položila

v vojni. Lloyd George se zagovarja in pravi, da se pogodba mora izvršiti, če bi tudi bila proti Nemcem ali za Nemce. Bodočnost sveta je odvisna od starih in novih prijateljskih vezi. Versailleska pogodba je tista vez, ki druži vse narode antante. Zato se pogodbe ne sme izigravati, kakor da je neka vrsta športa. — Iz vseh teh izjav je videti, da so Angleži v vprašanju Nemčije hladni in rečno računajoči politiki, dočim so Francozi vročerkvno in idealistično razpoloženi. Francozi se zavedajo, da jim sedanja Nemčija ni nevarna, da jih pa lahko ogroža bodoča Nemčija. Zato je treba že sedaj storiti vse, kar je mogoče, da se tej bodoči Nemčiji podreže kar največ korenin. Zal, da je Francozom došlo to spoznanje precej pozno. Na mirovni konferenci bi morala biti njihova največja skrb, da bi podprli vse težnje slovanskih držav. Da se je vršilo v Gornji Sleziji, na Koroškem in v drugih slovanskih pokrajinah glasovanje, to je v nemali meri zasluga francoske politike. Danes se to maščuje na njih samih.

* Giolitti zadovoljen. Ministrski predsednik Giolitti se je izjavil nasproti nekemu novinarju, da je zadovoljen z izidom volitev in da upa v delazmost nove zbornice.

* Nemški prostovoljci za Gornjo Slezijo. Medzavezniška komisija je sporočila berlinskemu zunanjemu uradu, da se v mnogih krajih Nemčije dela agitacija za snovanje nemške prostovoljske čete, ki bi nastopila v Gornji Sleziji. Ker pa to nasprotuje določbam mirovne pogodbe o razorožitve, prepove medzavezniška komisija nadaljnjo agitacijo in je naročila kontrolni komisiji, da podvzame primerne korake.

* Francija in Nemčija. Francoska zbornica je v četrtek popoldne pričela razpravo o interpelaciji glede zunanje politike vlade. Galerije in tribune so bile gosto zasedene. Kot prvi interpellant je posl. Andre Tardieu izjavil med dr.: Dne 1. maja Nemčija ni plačala zahtevane ene milijarde zlatih mark. Izvršile pa se niso nobene sankcije. Vlada ni izvedla svojih obveznosti. Postavila se ni na stališče versailleske mirovne pogodbe. Po njegovem mnenju ima Francija izgube 50%. Tardieu je vprašal, ali je izrekla zbornica vladi svoje zaupanje, zato da sprejme to izgubo? Poslanec je nato govoril o raznih kršitvah mirovne pogodbe po Nemčiji. Briand je izrečno izjavil, da bo Nemčija, ako do 1. maja ne plača 12 milijard, čutila na svojem vratu močno roko. Nemčija ni plačala ničesar, zgodilo se pa tudi ni nič.

Hudnika, a dobil ga ni nikoli. Peter je imel izredno srečo divjih lovcev.

Tako je preteklo precej let. S časom so staremu lovcu odrekle noge in nekaj tako spretnosti roke. Zapuščala sta ga tudi vid in sluh; podobna usoda je dohitela tudi njegovega zvestega „Lorda“. Radi tega jima je nakazal aristokratski vlastelin na nekem drugem svojem gradu borni kotiček, kjer sta živel kot revna penzionista v prvi vrsti od nešteti spominov nekdanjih srečnih lovskih dni, vodstvo lovišča pa je poveril mlademu Gorovniku, koroškemu Slovincu izpod Dobrača.

Velikanski in črnobradi Gorovnik pa ni bil gluhi in slepi Binder. V lovišču je šlo v kratkem vse popolnoma nova pota. V nekaterih mesecih je polovil skoro vse lovske tatove, le v bližini Hudnikovega posestva so se še slišali tulintam v zgodnjih in poznih urah strelji. To je marljivega lovca bolelo nad vse in zaklel se je, da hoče dobiti tatu — in če bi ga ta sklep veljal tudi življenje.

Vršile so se samo nove konference. To pomeni novo kršitev pogodbe, neizpolnitev obljub, ki so se bile dale parlamentu. Clemenceau se ni uklonil predlogom Lloyd Georgea. Tardieu z obžalovanjem ugotavlja, da Lloyd George pobija gotove klavzule mirovne pogodbe, zlasti one, ki se tičejo Poljakov. Ze 16 mesecev ne dela Lloyd George drugega, kakor to, da doseže revizijo mirovne pogodbe, in cicer na škodo Francije. Politika večnega popuščanja je povzročila v Angliji nevarne iluzije. Ta politika je večinoma slabost sedanje vlade. Izkušnje potrjujejo, da se more vzdrževati francosko stališče, ne da bi zaradi tega došlo do spora z Anglijo.

* Opomin Avstriji. Mala antanta, kateri se je pridružila tudi Francija in Italija, namerava v najkrajšem času opozoriti avstrijsko vlado na § 98 saint-germanske mirovne pogodbe, kateri zabranjuje Avstrija vsako dejanje, ki bi šlo za tem, da izpremeni njen državni položaj brez dovoljenja sveta zveze narodov. Ta opomin bi naj bil odgovor na znani sklep dunajskega parlamenta, s katerim se je sprejel zakon o ljudskem glasovanju za priključitev k Nemčiji. Anglija se še ni pridružila, ker dunajski poslanik še čaka navodil iz Londona.

Zanimivosti.

Sfinga ljubezni. Ljubezen pravo najti — kratke sanje, zbežale ste, ko se je dan zazoril, pravi Prešeren. Mantegazza je napisal o njeni fiziologiji debelo knjigo, z njo se je bavilo na milijone ljudi — a vsem je ostala — Sfinga. In vendar kljub vsemu je moška ljubezen daleko višenejša, daleko plemenitejša in poštenjša nego ženska. Moški ljubi, ker ljubi, ženska ljubi, ker hoče imeti od ljubezni profit. Ljubezen med moškim in žensko je podobna kompanijskemu podjetju dveh soudeležencev, od katerih imata oba enako delnic, a dividendo vleče le — ženska. Če temu ni tako, potem ženska izstopi iz te zveze, ker ona ne pozna žrtvovanja, ker ne ljubi s srcem, ampak z glavo. Pravljica o nežnem spolu je laž, ta spol bi zaslužil edino pravo ime — špekulativni spol, sploh ki je poleg tega še povzročitelj brezštevilnih tragedij, s katerimi daje smer in obliko včasih življenju celega rodu. Tam gori v Nemčiji sta živel dva mlada človeka, Gustav Pagel v Spandavi in Ivanka Moldenhausner v Berlinu. Mlada človeka sta se vzljubila. Gustav je ljubil svojo Ivanka tako iskreno in globoko, kakor zamore ljubiti samo plemenita moška duša, pri vsakem koraku, pri vsakem delu je mislil samo nanjo in na njuno bodoče skupno življenje. Spravljala in štedila sta denar, da si končno omogočita poroko, gradila sta čeli dve leti skupno stavbo in te dni je bila že skoro dovršena. Kljub temu pa ni bilo

med njima pravega soglasja. Njena ljubezen ni bila tako požrtvovalna, kakor njegova, često je bila z njim neprijazna, hladna, često ga je mučila s tem svojim obnašanjem do blaznosti in vendar jo je ljubil, ljubil bi jo bil tudi tedaj če bi ga bila varala. Tako ljubi moški. Dve dolgi leti je trajala ta ljubezen in že se je bližal dan, ko bi imela stopiti pred oltar, ko bi se imele izpolniti njegove vroče sanje, ko bi bil dosegel cilj svojega življenja. Naenkrat pa so njena poročila prestala, zaman so bila njegova vprašanja, ostala so brez odgovora. Tedaj se je napotil v Berlin k Ivanka. Pozvonil je in čakal. Prišla je služkinja in naznaila, da gospodične ni doma. Odšel je in prišel pozneje, gospodične se ni bilo doma in tudi tretjič je ni bilo. Ko pa je tudi naslednji dan ni bilo, je vdril v stanovanje — in ona je bila doma. Naročila je bila služkinji, naj mu reče, da je ni doma. Sprejela ga je hladno ter mu povedala, da se njiju pota križajo za večno, naj si jo izbije iz glave, kakor da bi bilo to mogoče tako enostavno, kakor da bi ne bilo v teh dveh letih prerastlo njeno bitje najtanjši žilice njegovega srca, kakor da ne bi pomenilo izruti to ljubezen in misel nanjo, prerazati mu nit življenja. Tedaj, ko je bilo to njegovo življenje ubito, tedaj se je mehanično dvignila tresoča roka in strel iz samokresa je prevrtil njena prsa. Z drugim si je sam prestrelil srce. Tako je dosegel združitev z njo vsaj v grobu nad katerim sedi nemo in molče Sfinga ljubezni z mrtvo besedo na ustnih, z besedo, ki ne bo nikoli izgovorjena.

Dnevna kronika.

— Vzgleden rodoljuben čin. Gospod Hinko Kosič, restavater v „Narodnem domu“ daruje v rodoljubne in dobrodelne namene ves zaslužek, ki ga je imel, ko je posredoval pri prodaji nekega posestva. Od tega dobi: Glasbena Matica 1000 K, pevsko društvo „Drava“ 1000 K, društvo „Jadran“ 1000 kron, Mariborski „Sokol“ za nabavo krojev 1000 K, Obrtniško društvo za male obrtnike 1000 K, kosilo ubožcem na Telovo za 30 oseb, vredno 600 K. Darove za „Glasbeno Matico“ in „Dravo“ naj dvigneta društvena blagajnika, dar za male obrtnike pa predsednik Obrtnega društva g. Novak. Cin g. restav. Kosiča naj bo vzgled vsem drugim!

— G. milijonar Pesek pri vladi. 17. t. m. je poizval g. predsednik vlade za Slovenijo dr. Baltič zastopnike NSS k sebi, da se pomeni z njimi glede volitve župana v Ljubljani. NSS je dirigirala poleg g. dr. Jamara iz hvaležnosti za usluge tudi g. Peska, kateremu se je čudno zdelo, da je g. predsednik omenil, da bi bilo dobro, če bi se obe „državotvorni“ stranki, t. j. JDS in NSS sporazumeli za skupno delovanje v blagor ljudstva in domovine. G. Pesek je ta dan slišal prvič to, kar ve pri nas na Stajerskem že od vsega početka vsak zaveden naroden socialista. Prišel pa bo prej ali slej čas, ko mu bodo pristali NSS na temeljit način povedali, da je NSS v Jugoslaviji liki posestrima v Češkoslovaški,

dosegla zadnjo stopinjo. Vedno je bila možu za petami, nikamor ga ni več izpustila. Neko jutro je pokleknila pred njega ter ga prosila in rotila tako dolgo, da ji je konečno izročil v krmi skrito puško. Dobra žena ga je objela, se od radosti zajokala in puško skrbno zadržala v veliko brestovo omaro. S tem se je odvalil revl od srca kamen in v Hudnikovi hiši je zavladal zopet prejšnji božji mir.

Bila je bajno lepa polotna noč. Po vseh so v ubranih pesmih razkrivali fantje dekletom svojo ljubezen, v žitu in grmovju so neutrudno strunarili samci zelene kobilice, komarji so lahko brenčali, goreče kresnice so iskale svoje za polet onemogle tovarišice, v gozdu je smučarila nočna lastavica, v lužah so pričele žabe s svojim navadnim koncertom, visoko na Pohorju pa je ukala in se grohotala hudobna uharica. Kratko vso s senenim vonjem prenapoljeno ozračje je zaživelo svoje divno nočno življenje.

(Konec prih.)

Maks Zemljio:

Nemi grehi.

(Skica iz kmetijskega življenja.)

Tam, kjer prehaja zemeljsko površje s plodnega Ptujkega polja v orjaško hribovje zelenega Pohorja, leži prostorna hiša z razsežno kmetijo. Obdajajo jo rodovitne njive, sočni travniki in nedogledni sadonosniki. Nad njo pa boječe šumijo senčni gozdi stoletnih bukev.

Pred leti se je priženil v ta precej samotni, a bogati kmetijski dom Peter Hudnik, sin imovitega posestnika in krmarja na Ptujskem polju. Zenin je prinesel s seboj težke tisočake in vse vrline naših resnično dobrih Poljancev. Z njim pa je prišla v hišo tudi lovska strast, ki je vsakdanji prikaz njegovih ožjih rojakov. Poljanec izhaja težko brez puške. Dolgouhi zajci, lahkonože in prožne srne, ki so prihajale na njegove obgozdne njive in cvetne poljane pa so bile nedotakljiva last bližnje graščine. Čuvalo jih je stalno oko Rinderja, graščinskega lovca, ki je bil s svojim glasovitim „Lordom“ skoro vedno na nogah. Logar je zasledoval dosledno:

državotvorna stranka, ki takih pristašev, kakor je milijonar Pesek, ki poleg tega še ni „državotvoren“, v svoji sredini ne potrebuje. Vsaki banki pač konvenira, da ima za seboj stranko in to je glavno, kar g. Pesek hoče. Njegovi ideali so milijoni, a oni pristašev NSS pa blagostanje v lastni državi, katero bodo dosegli z treznim delom in ljubeznijo v srcu, a ne le na jeziku.

— Bankir Pesek. Kako g. Pesek razume socializem, je najbolje dokazal s svojim člankom pod naslovom „Jutrov konfident“ v „Jugoslaviji“ z dne 19. maja t. l. Iz celega članka sije ona „šefovska“ aroganca napram svojemu uslužbencu, polna surovega diktiranja. Da je Pesek surov, je pač skusil že marsikdo, a da je do skrajnosti egoist, je dokazal s tem, da je postal milijonar. Ker se pa držimo principa, da je bolje, da ima naš človek denar v rokah, kakor pa tujec, mu tega njegovega bogastva ne zavidamo, le pomisliti bi pri tem moral, da je bil tudi on pred nedavnim velik revež in mu je bilo gotovo neugodno, če je kdo tako z njim postopal, kakor postopa on sedaj s svojimi stanovskimi tovariši. Najmanj bi se pa kakor tak mogel mešati med proletarce, ker tja ne spada. Ko bi po edini člani NSS poznali osebno g. Peska, bi se pač najlepše zahvalili za takega „narodnega socialista“ in bi mu z vsemi „obveznostmi“ vred pokazali ono pot iz stranke, po kateri se je s par njegovimi somišljeniki prikradel vanjo. — N. S.

— Odmev zborovanja štajerskih zdravnikov. Gotovo se naša javnost še spominja zborovanja štajerskih zdravnikov, v katerem so se izrekli za ustanovitev posebne, od splošne slovenske ločene, zdravniške organizacije. Ob tej priliki je omenil g. primarij dr. Černič, da je za našo upravo sramotno, da se nahaja na važnem mestu v državni službi v Mariboru nemški zdravnik dr. Albert Leonhard, ki prvič ne zna slovensčine in ki je drugič 27. januarja 1919, leta pri znanih nemških izgedih s sovražnimi nameni nastopal proti Slovincem. To je omenil g. primarij na strogo slovenskem in narodnem stanovskem zborovanju, misleč, da ima pred seboj zanesljive tovariše. Na žalost pa temu ni bilo tako, med 20 zborovalci je bil nekdo, ki je čutil do Nemca toliko ljubezni, da mu je to takoj sporočil. Ta nemški zdravnik v naši državni službi se je zatekel, kar je jako značilno in najboljše dokaz njegove „lojalnosti“ k pronosiranemu nemški odvetniški pisarni dr. Orosel in Blanke, katere je poslala g. primariju 17. t. m. dopis s priloženo izjavo, katero naj bi podpisal tekem treh dni v izogib sodnijskega postopanja. Izjava, katero naj bi podpisal, slove: „Izjava, jaz podpisani dr. Černič, primarij v Mariboru izjavim s tem, da nimam in da nisem imel nobenega povoda za trditev, da je g. dr. Albert Leonhard, zdravnik v Mariboru dne 27. I. 1919 sovražnim namenom nastopal proti Slovincem in preklidem vse tozadevne trditve. Poočlašam s tem ga. dr. Alberta Leonharda, da se sklicuje na to izjavo na onih mestih, kjer sem se v nasprotnem smislu izrazil. Obenem plačam tozadevne, v pisarni ga. dr. Otona Blanke, odvetnika v Mariboru, nastale stroške v znesku po 100 K, beri: sto kron. Maribor, dne 17. maja 1921.“ G. dr. Černič seveda te izjave ni podpisal, ampak bo raje nastopil dokaz resnice, s čemer upamo, da bo končno podan vzrok za odpustitev dr. Leonharda iz državne službe, posebej še, ko je te dni sklenil ministrski svet, da tujerodci, osobito nelojalni, ne smejo zavzemati državnih mest.

— Državni praznik. Torek 24. t. m. dan sv. Cirila in Metoda je določen za državni praznik ter se praznuje kakor vsi državni prazniki s popolnim zapovedanim počitkom.

— Popravek. K včerajšnji notici „Kronika nasilstev“ ugotavljamo, da mladi tržaški narodni delavec g. Mirko Skok ni sin g. Blaža Skoka, temveč sin g. Franca Skoka, poduradnika južne železnice v Mariboru.

— Darovi Jugoslovanski Matič. Na gostiji g. Jožeta Duha 84, izročil g. Augustinčič, na ženitovanju g. Korazija in g. Worsche 320, izročene po g. Weixlu, društvo pri g. Džamonji 320, g. Kravos daroval 200 od veselja nad izidom na Goriskem, iz nabiralnika g. Sušnika 24-80, g. dr. Sfor 20, Sredušek Antonija, Pobrežje 20, Schlamberger Rozina 16, Klemenčič Josip, učitelj, Pobrežje 16,

Ješovnikova Marica, Pobrežje 24, Gosakova Roza, učiteljica 16 kron.

— One, ki bi lahko zidali nove hiše, opozarjamo na naredbo, razglašeno v „Uradnem listu“ št. 91, t. l., po kateri vživajo hiše, ki se sedaj zgrajajo, popolno svobodo glede najemnine, ne sme se zanje vporabljati nobeno omejitelno določilo glede lastnine in cene, stanovanja v teh hišah se ne smejo rekvirirati. Poleg tega pa ostanejo še proste davkov za dobo 25, oziroma 18, 15, 12 ali 10 let.

— Regentov pot v Pariz. Danes v soboto zvečer odpotuje regent Aleksander v Pariz ter obišče tudi London.

— Koncert v parku. Danes v nedeljo ob 11. uri se vrši v parku koncert vojaške godbe.

— Obrtna razstava v Mariboru. Razstavniki so svoje predpriprave končali. Razstava se boče vršila nepreključno v mesecu avgustu t. l. Razveseljivo je dejstvo, da se naši obrtniki z vso vnamo pripravljajo na to razstavo, na kateri bodo prvič stopili s svojimi umotvori pred javnost in dokazali, da je tudi slovenski obrtnik v stanju izgotoviti dela, ki so se do sedaj razstavljala skoro izključno le pri tujerodcih. Dela, ki se izvršujejo za razstavo, pregleduje kontrolni odbor, v katerem so od razstavnega odbora imenovani posebni člani. Razstavniki prosi še enkrat najvljudneje posameznike, zavode in korporacije, do katerih se je obrnil svoječasnno z raznimi dopisi, da odgovore in s tem omogočijo odboru zaključek delovanja tudi v tem oziru.

— Obrtnikom, ki se vdeležijo razstave. Razstavniki pošlje v prihodnjih dneh zopet svoje pooblaščenice nadzirati že izgotovljena in v delu se nahajajoča dela za obrtno razstavo, vsled česar se prosijo vse za razstavo prijavljene obrtnike, da sprejmejo to na znanje, in izgotove takoj v to svrhu določena dela.

— Klub jugoslovenskih rez. častnikov v Mariboru vabi svoje člane, in vse prijatelje kluba na prvi občni zbor, ki se vrši v ponedeljek dne 23. maja t. l. zvečer ob 20. uri v gostilniških prostorih Narodnega doma s sledečim dnevnim redom: a) poročilo tajnika, b) poročilo blagajnika, c) predavanje tovariša dr. M. Kovačiča in d) slučajnosti.

— Društvo organov finančne kontrole za Slovenijo. Dne 26. maja 1921 s pričetkom ob 10. uri dopoldne se vrši v Mariboru, Jurčičeva ulica št. 7 v dvorani restavracije „Stara pivarna“ tovariški sestanek. Na sestanku poročajo gg. predsednik „Saveza“ Kovač, odborinika Česnik in Držaj. Ker se bodo obravnavale zelo aktualne in važne stanovske zadeve, vabimo gg. tovariše, da se tega sestanka polnoštevilno udeležijo.

— Seznam narodnih trgovin in obrti je izšel. Ta seznam ima razen navedbe narodnih trgovin tudi koledar, edino pravilno kolkovno lestvico ter najnovejšo poštno določbo. Trvdke, ki so v seznamih navedene, ter so že svoječasno plačale oglaš, naj se oglašijo v svrhu brezplačnega prevzetja gotovega števila knjižic pri trvdki Baloh in Rozina na Grajskem trgu. Ostale knjižice se bodo prodajale izvod po 2 K in se bodo dobile povsod. S tem je končno vstreženo mnogim željam po seznamu res naših slovenskih trgovin v Mariboru.

— Otvoritev nove trgovine. Na Meljski cesti v hiši št. 41 v lokalu prejšnje trgovine Werbnigg je otvoril g. Vinko Hmelak novo trgovino z delicatami in specerijskim blagom. Novo trgovino loplo priporočamo.

— V železniškem vozu zadet od kapl. Ko je v petek 20. t. m. ob 9. uri dopolne dospel na mariborsko postajo graški osebni vlak, so potniki javili policiji, da se nahaja v nekem vagonu mož, ki kaže znamenja blaznosti. Policija je takoj preiskala vlak in našla v nekem vagonu potnika v nezavestnem stanju. Poklicali so takoj zdravnika g. dr. Marina, ki je ugotovil, da ga je zadela kap na možganih. Bolnika je rešilni odelek takoj prepeljal z avtom v mariborsko bolnico. Bil je še vedno v nezavestnem stanju. Po papirjih, ki so jih našli pri njem, se je ugotovilo, da je bolnik 32 let stari višji geometer Bogomir Vidrih, doma iz Vipave. Potoval je službeno na Dunaj ter je na povratku nagloma zbolel. Imel je pri sebi večjo svoto denarja

in aparat za merjenje, vreden najmanj 50.000 K.

— Smrt na dan srebrne poroke. V petek krog 12 ure se je nahajala na dvorišču hiše št. 11 v Mlinski ulici tamkaj stanujoča 60 let stara soproga kočijaža Uršula Pučnik ter opravljala neko delo. Pri tem pa je vsled doslej še nepojasnjenega vzroka, prišla v dotiko z električnim dovodom, ki baže ni bil izoliran ter se na mestu zgrudila na tla. Policija je takoj obvestila o tem rešilno postajo, ki je poslala na mesto nesreče g. dr. Ipavica, ki pa ni mogel storiti drugega nego ugotoviti smrt. Tragično pri vsem pa je še najbolj to, da je staro ženo dohitela smrt ravno na dan 25 letnice zakonskega življenja. Vzrok nesreče bo ugotovila še posebna komisija.

— Iz Polenšaka pri Ptuj, kjer so zmagali v vseh treh občinah napredni samostojni kmetje, nam pišejo: „S tužnim srcem naznanjamo vsem znancem in sorodnikom, da je dne 8. maja 1921, popoldne ob pol 6. uri po dolgi, mučni bolezni, izdihnil svojo kosmato dušo „Klerikalizem“, častni poglavar župnije Polenšak itd. — Ker je bila bolezen jako nalezljiva, se je vršil pogreb še isti dan pol ure pozneje. Zalostinke se bodo izvajale v vseh treh občinah osmi dan po smrti. Ostali žalujoči klerikalci.

— Župani otoka Krka so imeli v glavnem mestu v torek sestanek, na katerem so se pogovorili o bodočem delu in ureditvi uprave. Z zborovanja so odposlali več udanostnih brzojavk v Beograd in v Zagreb.

— Stavka rudarjev na avstrijskem Štajerskem in na Nižje Avstrijskem traja še vedno dalje. Rudarji so pripravljeni vstrajati v stavki, dokler ne dosežejo ugoditev vseh stavljenih zahtev. Zadnje dni groze, da bodo stopili v stavko tudi delavci pri varnostnih napravah.

— Človek na prodaji. V nekem ameriškem listu je izšel naslednji oglaš: „Človek na prodaji. Za 1000 dolarjev na mesec se prodam, da rešim ženo in otroka gladi. Imam vsenučiliščno izobrazbo in obvladam 7 jezikov.“ Ta oglaš je objavil ruski begunec.

— Petrograd brez kruha. Dopisnik „Timesa“ poroča iz Helsingforsa, da v zadnjih osmih dneh ni dospela v Petrograd nobena pošiljatev kruha. Povodom neke, cerkvene procesije je došlo do težkih izgrezov, ker so hoteli verniki s silo doseči, da bi gledalci sneli klobuke pred procesijo in poklekli. Sele vojaške čete so s streljanjem rapršila razdraženo množico, pri čemur je padlo več žrtev.

— Lenjin hoče potovati. Revalski listi vedo poročati, da je Lenjin vprašal londonsko vlado, bi li mu dovolila, da obišče London. Baje so mu dali nasvet za to vprašanje angleški trgovski krog, ker bi potovanje boljševiškega vladarja v London zelo utrdilo trgovinske vezi med Anglijo in Rusijo. — Včeraj smo poročali o velikanskih ponudbah moskovske vlade tujemu kapitalu. Angleži so kot dobri trgovci najbrže že otipali rusko „zlato žilo“ in hočejo biti med prvimi, ki bodo eksploatirali „socializirano“ Rusijo!

— Socialno gibanje na Češkem. „Pravo Lidu“ javlja k mezdnemu gibanju v kovinski industriji, da so delodajalci sklenili odpustiti 10% delavcev, znižati mezde za 10% in omejiti delo na 32 ur.

— Karl gre iz Svice. Kralj Karl madžarski je 14. maja obvestil zvezni svet, da bo meseca avgusta t. l. končno veljavno zapustil Svico. Obenem je prosil, naj se mu do tega roka dovoli nadaljnje bivanje v Svici. Zvezni svet je vzel to na znanje in ugodil njegovi prošnji, ker je kralj sprejel stavljenega pogoje. Kralj je zlasti formalno izjavil, da se bodo on in osebe njegovega spremstva za bivanje v Svici vzdrževale vsakega političnega delovanja.

— Mrlič v Donavi. Iz poročil budimpeštanskih listov je povzeto, da ne mine dan, da ne bi potegnili iz Donave trupla kakega utopljenca. Navadno so ti mrlički moški srednjih let, večkrat tudi vojaki in ženske. Od kod takšna ljubezen samomorilcev do Donave? Značilno je, da se to ne dogaja samo v okolici Budimpešte, temveč v vseh mestih ob Donavi. Takega pojava do zdaj še ni bilo. Tuji listi s precejšnjo upravičenostjo namigujejo, da je to delo belega terorja. Ljudje, ki so se v času komu-

nističnega režima količkaj eksponirali ali so vsaj tega osumljeni, so danes izvršeni najhujšemu terorju in neredko postanejo žrtev maščevalnosti. Sodišča so nasproti takemu maščevanju precej ravnodušna. Umori in uboji so na Madžarskem vsakdanja stvar. Da se pa zabrišejo sledi za maščevalnim umorom, vržejo trupla v reke, zlasti v Donavo.

Kultura in umetnost.

— Iz pisarne Narodnega gledališča. V torek gostuje v „Mam'zelle Nitouche“ v ulogi Denise Irma Polakova, članica Narodnega kazališta v Zagrebu, o kateri se je izrazil znani komponist Nedbal o priliki, ko je bila angažirana na Karlteatru na Dunaju, da Dunaj ni še videl take subrete in težke tudi bode kedaj. V sredo nastopi v „Netopirju“ v ulogi „Rozalinde“. Cene so tokrat zvišane.

— Irma Polakova v Mariboru. Če smo se kedaj veselili kakega dičnega gosta v našem gledališču potem je gotovo to gostovanje Irme Polakove, ki je letos slavila v Zagrebu svojo petindvajsetletnico umetniškega delovanja. Irma Polakova je tako zaslovela v svojem umetniškem poklicu, da nam ni treba opozoriti Maribor posebej na njene vrline. Dolžnost je pa našega občinstva, da se ji izkaže primerno hvaležnost za izkazano nam čast.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V petek 20.: Zaprtlo.
V soboto 21.: „Revolucijska svatba.“ Ab B-37.
V nedeljo 22.: Popoldne ob 15. uri „Janko in Metka“, otroška predstava ob znižanih cenah. Zvečer ob 20.: „Valčkov čar“. Izv. abon.
V ponedeljek 23.: „Revolucijska svatba“, gostovanje v Ptuj.

Sport.

— Zadnja velika prvenstvena tekma za pomladansko prvenstvo se odigra danes, v nedeljo 22. t. m. na igrišču „Maribora“ v Ljudskem vrtu. V finalu nastopi Maribor I. in MAK I. (Rdeča 11). Začetek ob 16 uri. V predtekni ki se vrši ob 14 uri si merita moči rezervni obeh klubov za rezervno prvenstvo. — Končni odločilen boj bode najbrže nudil zelo napeto igro.

— Stafetni tek preko Maribora. Start ob koncu parka, konec prve etape v črti koncert paviljona — druge etape pri vratih realke — tretje etape pri križišču Gosposke in Gregorčičeve ulice, cilj je pri luteranski cerkvi vstric Gambrinove dvorane. Začetek teka je ob 11. uri. Rediteljstvo se zbere ob 10. uri pred ciljem, ter se p. n. občinstvo, ki bode zbrano ob izmenjavah oziroma startu in cilju prosi, da blagovoli upoštevati naredbe rediteljev.

Kino.

I. Mariborski bioskop. Od petka 20. do vstevši torka 24. t. m. se vprizarja V. del „Hiše grozote“, ki presega v vsakem pogledu prve štiri dele. Ta zadnji del si lahko ogledajo tudi oni, ki prvih štirih niso videli, ker je sam, zase zakrožen. Peti del je povzet iz krasnih in naravnih scen iz svetovne vojne. V njem se nahajajo nastopi tanki, bojni prizori itd. Obenem razkriva ta zadnji del vse skrivnosti predzgodovine te drame največjega dosežanega filma. V ponedeljek svira pri predstavi zopet vojaška godba.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

PALMA

kavčuk-pete za čevlje.

Mala oznanila.

Jrednik, več slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, izvežban tudi v carinskih zadevah (uvoz, izvoz) kot železniški kalkulant, išče trajno službo. Ponudbe pod »Marljiv« na upravo lista. 683 2-2

Proda se v pondeljek ob 14. uri pohištvo, 2 čevljar-ska stroja, čevljarstvo brode in druge razne stvari. Slovenska ulica 42. 696

Proda se voz (gig) s konjsko opremo. Sodna ul. št. 26-II, 5. 688 2-2

Stavbišče, 845 m², vporabno tudi kot njiva ali pa za vrtnarijo, je na prodaj. Vprašati Frankopanska ulica 10 v trgovini. 689 3-2

Ročenje vina „Pod vejo“ naznanjata in prosita za obilen obisk Franc in Marija Novačan, Latersberg, Cvajnik. 691

Kupim letnike »Dom in svet«. Ponudbe upravi. 678

Izgubil se je na binkošno nedeljo na Aleksandrovi cesti pas z zlato moško uro, verižico in prstanom. Kdor bi zamogel dati o izgubljenem kako znamenje, dobi 1000 K nagrade. Josip Princič, Jurčičeva ulica 3. 685

Ruska književnost. Češko-jugoslovenska naklada J. Herejk v Zagrebu je prevzela generalno zastopstvo Slovenskega založništva za državo SHS razen Srbije ter ima v zalogi bogat izbor ruske literature. Zanimajte cenike. Naročila se izvrše hitro in točno. 668 4-4

Brivnica Frana Novaka na Aleksandrovi cesti št. 22 se priporoča. 22

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡
Miša s 6 stanovanji, 6 sob in 6 kuhinj, vrtom, drvarnice, 10 minut od mesta, priprava za vsako obit, se prodaja. Naslov v upravištvu »Tabor«. ♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

Primarij dr. Hugon Robič

dolgoletni asistent univerzitetne klinike za kožne in spolne bolezni prof. dr. Matzenauerja v Grazu
ordinira v Mariboru, Prešernova ulica št. 2, II. ndstr., od 14. (2.) do 16. (4.).
661 3-2

Vsem, ki so čutili z menoj in z mojimi sorodniki prerano, nenadomestljivo, prebridko izgubo moje preljubke, nepozabne ženske

TONCE

kakor tudi za prekrasne cvetke, se tem potom najtopleje zahvaljujem.
Maribor, 20. maja 1921.

Karol Golob

dirigent „Jadranske banke“
podružnice Maribor.

695

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja pri izgubi ljubljene in nepozabnega moža, oziroma očeta, tasta, gospoda

Antona Doppler
krčmarja in mesarja

kakor tudi za številno udeležbo pri pogrebu izrekamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem našo najiskrenejšo zahvalo.

Selnica ob Dravi, 21. maja 1921.

Žaljujoči ostali.

697

Na prodaj:

je trgovina s papirjem in pleteninami.
VILHELMINA BERL, Maribor, Solska ulica št. 4.

690 2-1

Bančni ravnatelj

rojen Slovenec, rimokatolik, oženjen, s strokovno izobrazbo, v vseh bančnih poslih dobro verziran, s popolnim znanjem hrvaškega in nemškega jezika, razpolaga z dovoljnim kapitalom, želi nastopiti odgovarjajoče mesto v kakem denarnem zavodu v Mariboru ali pa pristopi kot drug v kako bančno ali drugo podjetje s kapitalom in sodelovanjem, katero mesto po potrebi lahko nastopi.

Cenj. ponudbe z navedbo pogojev, približnih dohodkov itd. naj se pošlje do 25. maja pod znak „Bodočnost 69“ na anonimni zavod I. Sušnik, Maribor, Slovenska ulica 15. 687

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine Zimica se da potom javne dražbe do 30. junija 1922 v zakup. Ta dražba se vrši na uradni dan pri Sv. Lenuartu v četrtek, dne 9. junija 1921 ob 11. uri dopoldne.

694

Okrajni glavar: Dr. Lajnšič.

POHIŠTVO

Spalne, jedilne in gosposke sobe, saloni, klubgarniture v fini in preprosti izpeljavi. Sobe iz mehkega lesa K 5000.—. Kuhinje, lepo barvane, K 1800.—. Vločki, modroci, stolice, kakor vse vrste lesenega, železnega in tapetniškega pohištva zelo po ceni v zalogi pohištva

Karol Preis, Maribor

Slomškov trg 6.

217

Svebuden ogled!

Ceniki zastoj!

Postranski za-služek!

Slovensko obrtno društvo v Mariboru išče tajnika, kateri pozna nekoliko obrtni zakon. Natančnejša pojasnila pri predsedniku Franu Novak, Aleksandrova cesta 22. 693

Zidno opeko

odda v vsaki množini

Umetna opekarna
Radvanje.

Naročila naj se vpošljejo na

U. Nassimbeni
stavbeni mojster. 508

Maribor, Vrtna ulica 12.

Novo došlo!

Posteljno perje
Fino perje (Daunen)
Preproge
Posteljni predložki
Gradi za matrace
Platno za slamnake
Nanking
Inlet
Brisalke
Kuhinjske brisače
Umišvalne rute
Voščene rute
Posteljni vložki

po najnižji ceni pri

K. Worsche, Maribor

Gospiska ulica 10. 535

Jos. Martinc

Maribor 625

Galanterijska veletrgovina

Razpošiljam

na vse strani po najnižjih dnevnikih cenah v poštinih paketih in po železnici:

Pravo švicar. Kohler-čokolado
Nestlé desert mlečno čokolado
Cailler mlečno čokolado
Peter desertni kakao
Pravi holandski Van Houten-kakao

Corff-kakao 692

Amerikanski mercantil kakao

Vinko Hmelak

Maribor, Slomškov trg 6

Zahtevajte cenike!

Izletnikom

se priporoča A. Mesaričeva gostilna v Selnici ob Dravi, železniška postaja Ruše. 596

Primorci!

Naznanjam, da sem odprl novo higijenično brivnico.

Za prvovrstno in čisto postrežbo jamčim. 268

Vjekoslav Gjurić

primorski begunec.

Maribor, Jurčičeva ulica št. 9.

Svoji k svojim!

Okrogel in rezan les, trame

kupi vsako množino

„DRAVA“, lesna industrijska delniška družba
Maribor, Aleksandrova cesta št. 51. 526

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženje v mestu, na kolo-dvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: Pril. staniška ulica 2.

A. & E. SKABERNE

Ljubljana, Mestni trg 10

manufakturna in plateninska trgovina na debelo

priporoča svoje bogato skladišče damskih in otroških, kakor tudi moških nogavic. Za tekočo sezono ima v zalogi vsakovrstne patentirane otroške nogavice črne, rjave in bele barve.

Pismena naročila se izvršujejo poštno-obratno in najsolidneje.

Priporočljive domače tvrdke.

(Anončna ekspedicija Ivo Sušnik, Maribor, Slovenska ulica 15).

Ivan Šober restavracija Maribor Grajski trg 1	Slavko Lešnik kolar Pod mostom št. 10	Rudolf Niefergal manufakturna trgovina Koroška cesta štov. 1
Fran Balon gostilna „Pri brodu“ Pobrežje št. 6	Jožef Stajnik kolar Jugoslovanski trg 3	Zlata Brišnik trgovina papirja in galanterije Slovenska ul. 10
Gabro Valjak kavarna „Central“ Gospiska ulica	Peter Tomažič sodar Mlinska ulica 11	A. Spaninger trgovina delikates Jurčičeva ulica 11
Dominik Fabiančič krojač za gospode in dame Jurčičeva ul. 5-1	Frida Novak modistinja Gospiska ulica 32	Baloh & Rosina galanterija, drobnarija na drobno in na debelo Grajski trg 3
Jakob Vezjak krojaška obrt in konfekcija Vetrinjska ul. 17	Eman ilich streljarski Slovenska ulica 5	Klobučke, dežnike, palice, čevlje, dokolenice ali ka-maše; perilo ter razno galanterijsko blago, potne košare itd. kupite najceneje pri
Joža Volčič mizar Slovenska ulica 36	Ferdo Babič stavbeni in umetni ključavničar Spilavarska ul. 3	Jakobu Lah Glavni trg štov. 2

Elektrotehnično podjetje

Saks & Tratnik 562

Slovenska ulica štov. 20

J. D. Jerman in dr.

trgovina z mešanim blagom

RUŠKA CESTA 37 408

blizu Koroškega kolodvora.

Atelje za moderno slikarstvo

Vladimir Vlašič 684

Maribor, Gospiska ulica št. 23

Atelje je odprt od 9.12. do 14.10. 1921